

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Eridanus Phætontem consolatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

Ecquid amas male sane senex? cumq; Arnide lympha
 Quid tibi? num nostro hæc nequior Eridano?

AD FRANCISCVM AELIVM.

Non Aeli me longa qdē grauat ipsa senectus,
 Sed quod abest heu tot millibus Eridanus.
 Ille meos ignis leuat, & mea vulnera sanat.
 Heu qui sanat, abest, qui leuet, ille & abest.
 Fundite Pierides nimbium, qui diluat ignes.
 Stella uel è coelo quæ medearis ades.

ERIDANVS Phaëthontem consolatur.

Abustum Phaethonta rotis solaribus, auræ
 Exceptum fluijs destituere uadis.
 Suscipit Eridanus, totumq; liquentibus undis.
 Solatur densis clausus arundinibus.
 Parce precor Phaëthon lacrimis, tua vulnera sensit
 Saturnus, summi pulsus ab arce poli.
 Cuiq; suis stant fata locis, mihi uoluitur annis,
 Annis inexhaustis non rediturus aquis.
 Terra tibi est genitrix. caelum tamen inde petisti,
 Ipse docet casus, quid ferat hora sequens,
 Expertus patrium decus, ingratusq; parenti
 Cede polo, & tenebris qua potes usq; late.
 Tutius in paruo uiues lare. sors mihi in amne est,
 Et tamen à nimbis, à pluuijsq; petor.
 Optasti currus patrios, excussus ab illis
 Vix nostris tutus sedibus hospes ades.
 Qui ruit ex alto, præceps ruit. ima ruina
 Nulla est. è summo qui cadit, ille cadit.

ERIDANORVM

Te casus, te flamma docent, quid iure timendum
 Auxilium nostris qui petis uestus aquis.
 Hospitio læti accipimus, dabiturq; quod optas.
 Quicquid opis nostræ est, sub tua uota uenit.
 Talibus Eridanus, gemitus hic substulit heros,
 Oraq; flumineo torrida rore lauat.
 Mi genus exitio fuit, incertiq; parentes.
 Me studium famæ traxit in excidium.
 Exul agor cælo pulsus, patrijsq; quadrigis,
 Eijat & tellus, uestaq; pellit aqua.
 Solaq; in Eridano superat spes. hæc ubi dixit,
 Illius madidos concidit ante pedes.
 Sulleuat hunc genitor, solioq; imponit acerno,
 Atq; hos cæruleo mouit ab ore sonos.
 Est mihi nata tuis amnis comes. hanc tibi trado
 O phaethon, nostræ pignora certa donus.
 Vix hæc, cum teneris arcum comitata puellis
 Prodit de thalamis Eridanea patris.
 Affuit & formosus Hymen, ceciniq; hymenæos,
 Omnis & ad thalamos turba uocata coit.
 His phaethon felix tedis regnauit ad amnem,
 Et iunxit socero sceptrâ superba suo.
 Nunc alto positus solio, nunc pressus ad imum
 Fortunæ instabiles edocet esse uices.
 Nos quoq; fatorum leges per utrumq; secuti
 Solamur cantu tempora nostra senes.
 Hinc amor inde Venus mulcent dulcissime Carbo
 Vt mihi sint senij tædia nulla mei.
 Stella mihi solamen adest, mihi molle leuamen
 Eridanus, niueas dum canit inter aues.

Ipsæ canit, recumbunt cycni. iuuat aura canentis,
 Hos inter cantus en mea nympha uenit.
 Amplexuq; senem dignatur, & oscula iungit,
 Et nostra in tenero collocat ora sinu.
 Exitus hic uitæ, post bella, grauisq; labores
 Sine senecta leuis, seu iuuenilis amor.

DE ERIDANEA, Pasyale, & Stella.

Inter frondosas salicum requieuerat umbras.
 Capta uiri illecebris Eridanea sui,
 Ipsa suo crinem domino pectebat, eburnis
 Componens digitis, marmoreaq; manu.
 Candida fluminei mirantur brachia cycni,
 Miratur niueum populus alba decus.
 Blanditur dominis littu, blanditur & unda,
 Vernaq; odoratis aura strepens folijs.
 Mincius ex alia, uiridem recubabat ad alnum
 Pasyale in tenero ludit amata sinu.
 Ipsa parat, fertumq; sibi, fertumq; marito,
 Serta simul uiolis, pictaq; ferta rosis.
 Illi Naiades, fusæq; per arua Napeæ
 Selectos flores, lilia cæna ferunt.
 Comit nympha uirum, comit uir, & ipse maritam
 Ludit & alterno nuptaq; uirq; sinu.
 Lusibus his, dum spectat amor, dum mater amoris,
 Ipse & amor plaudit, plaudit & ipsa Venus.
 Ecce procul deuecta Pado, Nereidas inter
 Stella micat, radijs Stella corusca suis.
 Qualis mane nouum surgens Cytherea sub ortum
 Inter clara deum sydera prima nitet.